Ч. 276. Неділя 22 (9) грудня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

П. Президент міністрів про ситуацию. — З Ради державної. — Делеґациї.

На передвчерашнім засіданю палати послів в дискусиї над буджетовою провізориєю виголосив — як ми вже доносили — п. Президент міністрів бар. Бек довшу промову, котрої обширнійший зміст отсе подаємо:

Висока палато! Позвольте панове, що передовсім в кількох словах буду говорити про нас, про змінений склад правительства. Коли я одержав поручене утвореня кабінету, то старав ся і не без наслідків, щоби в складі кабінету відбивала ся будова палати, яка пробиває ся в великих партиях і щоби в сей спосіб правительство оперло ся на чинниках, що рішають в палаті. Осягнене сего в цілій повни було цілию реконструкциї кабінету, а слушність сеї гадки так передтим як і тепер проявляє ся в спосібности до праці парляментарного апарату. До будови нашої держави, котра під тим зглядом не дає порівнати ся з иншими, не можна ніяким чином приміняти чистої формули більшости і партий. Не вільно забувати нам, що у нас не лише політичні і економічні партиї стоять против себе, але також і народности і тому кожде одностороннє правительство має на собі знамя національного гніту. Правительство, що має посередничити між противеньствами і стреміти до їх вирівнаня, мусить мати склад колеґії роз'ємного суду, тому не може зречи ся представителів партий, але й не може стати ся правительством одної партиї. Цісарске правительство мусить бути правительством для всіх. Через те у нас не може бути нічого гіршого, як розділ на два парляментарні табори, бо они були би не більшостию і опозициєю, але гнобителями і гнобленими. Мусимо уникати всього, що може до сего причинити ся і спровадити подібну констеляцию враз з її грізними наслідками.

Тому іменно в наших відносинах безпосередний уділ великих партий політичних в кабінеті, на скілько не бажають они заняти засадничо опозицийного становища, був вимогом політичної конечности. Доконче треба домагати ся спільної одвічальности тих, що суть в можности і мають охоту до спільного порішаня. З другої сторони не можна відмовляти прав до спільного користаня з власти тим, що суть готові поносити спільну одвічальність. В тім містить ся навіть дещо конечного політичного образованя, щоби ніяке сторонництво не могло домагати ся нічого такого, чого само не було би в силі перевести і взяти на себе за те одвічальність.

Така система парляментарних концентраций єсь для наших відносин одиноко можливою. Очевидно така концентрация вимагає жертв, самовідреченя і терпеливости всіх партий, бо се не є система ані ліберальна ані клерикальна, ані аґрарна, ані ніяких антитез. Се є система обективна, роботяща і смирна і думає лише о тім, щоби сповняв свої задачі і можливо найскорше відчинити поле для всіх точок погляду в політиці.

Опісля обговорив п. Президент з признанем і горячою подякою приняте угоди, через що палата показала свою силу до праці, і що каже сподівати ся розвязки дальших великих задач парляменту.

Бесідник витає з найбільшою радостию готовість до нарад над буджетом; зазначує, що правительство супротив більших видатків на поправу харчу вояків, відшкодоване для резервістів, підвисшене ґаж для офіцирів, санацию краєвих фінансів, обезпечене на старість і неспосібність до праці, предложить основні пляни фінансові, щоби дорогою справедливої реформи податкової системи отворити достаточні жерела доходів.

Відтак каже: Дві гадки мусять стояти над політикою всіх одиниць, всіх партий і всіх

---

10)

Ісляндия

єї природа і єї жителї.

(Після Лехман-Тарнава, др. Пудора і др. написав К. В.).

(Дальше).

Гостинна комната або сьвітлиця зве ся по ісляндски ґаста-скалі; она, як вже сказано, знаходить ся лиш в богатших домах. Звичайно ціла родина і челядь мешкають в спільній комнаті, себ то в челядни, званій „бадстофа“, що значить дословно „хата до купаня“; она однак не має нічого спільного з купанем. В бадстофі стоять вздовж низької стіни ліжка зовсім такі самі як кої на кораблях. Тут спить ціла родина, чоловік, жінка, діти, наймит і наймичка, але хата єсть переділена дошками ніби парканом на дві половини так, що в одній сплять мужчини, а в другій жінки.

На другім кінци позадних сіний містить ся „єльдгуз“ (огненна хата) або кухня, котра вже не виложена зі всіх боків як бадстоф або ґаста-скаля деревом, лиш має за поміст добре убиту землю, стіни єї то камінні мури а замість стелі єсть лиш криша з дерна. Позаяк на Ісляндиї не ростуть дерева, то й нема дров на топливо: замість того служить знов дерно або торф, котрий знаходить ся всюди в багнистих сторонах подостатком. Але до того торфового огню треба привикнути. Страшним смородом наповняє він не лише саму кухню, але й всї инші комнати; димом з него чути також всї варені страви, що також не мало причиняє ся до того, що чужинець чує відразу до ісляндских страв. Одинокою знадобою, яка знаходить ся в єльдгузі, єсть вішалка до сушеня одежі, що також не причиняє ся до поправи воздуха в хаті, а відтак ще кілька кіньских та волових голов, що служать замість стільців.

Позаяк по правді нема управи ріллі, то ісляндский селянин не має за богато роботи. Літом бере ся він аж о 8 годині до роботи, але займає ся кошенем і робленем сіна аж до 10 вечером. Літом не буває на Ісляндиї ніколи справдешної ночи, лиш єсть завсїгди так ясно, що можна ще досить добре прочитати середно велике письмо якоїсь книжки, отже ісляндский селянин міг би вигідно ще й в ночи працювати, але що не має ніякої потреби, той не потребує занадто напружати ся. Робить собі вигідно і поволи потрібну скількість сїна, добуває собі тілько торфу, кілько єму на зиму потреба, доїть корови і вівці — лиш матки держать близько хутора а прочі виганяють в гори, де они пасуть ся без вівчарів — і тим заповняє собі час аж до зими. Стрижене овець не робить єму також богато труду, бо він вдоволяє ся тим, що обскубує зьвірятам з весни вовну, заким вижене їх на пашу, бо она би й так з них облетїла.

В зимі, коли днї так дуже короткі і коли сніг не допускає до ніякої роботи на дворі, має селянин очевидно ще менше роботи як в літі. Він пряде тоді вовну, робить з них панчохи і спідне одїне та вираблює сукно на одїне, коври і коци. Через цілу зиму замикають хату щільно, щоби в ній було тепленько. Отже воздух в хаті буває в зимі такий, що мало що чоловік в нім не удушить ся, а коли люди наконець в маю або в червни вилізуть із своїх нор, то виглядають такі блїді і без крови, як тоті ростини, що скільчать ся в пивници. В цілім домі топлять навіть і підчас найбільшої студени лиш в кухни; в бадстофі держить ся тепло лиш від випарів перебуваючих в ній людий, псів і котів, а цілий плян будови хати ісляндского селянина обчислений на то, щоби удержати в ній як найдовше то зьвірине тепло. Длятого то хати як печери вкопані в землю, мури і криша піддержують стїни з землї тої печери а воздух з надворку дістає ся лиш боком крізь входові двері і позадні сїни до бадстофи, розуміє ся лиш тоді, коли двері на хвильку отворять.

Заким попращаємо ся з ісляндским хутором, мусимо ще згадати про значну і многосторонну ролю, яку грає дерно на Ісляндиї. Позаяк природа поскупила Ісляндцям неодного, що ми уважаємо за конечне до житя, то він мусить ту дрібку, яка єму дістала ся, добре використати. Дерном або муравою, з котрої зробив ся торф, він топить в своїй кухни, дерном вкриває кухню і будує при єї помочи зверхні мури; з дерна робить він вал довкола свого хутора, дерном вимощує стежки на мочаруватих сіножатах, кусниями дерна викладає пакункове сїдло свого вючного коня і з куснїв дерна укладає зелену могилу на гробах своїх милих. Той спис, до чого служить дерно на

народів: проблеми народностий, котрі треба поодиноко полагоджувати і в полїтицї господарскій мусимо увійти на всесьвітний торг. Правительство, партиї і народи мусять з'єдинити ся, щоби доконати сеї працї.

Опісля звертає п. Президент увагу на те, що в квестиї національній в судетских краях правительство через престольну промову зістало покликане до єї рішеня. Ту цїль може оно тим більше уважати за свою задачу, бо не ходить тут лише о залагодженє глубоко сягаючих національних противеньств, але також о визначні проблеми адмінїстрацийні, причім належить увзглядити і заспокоїти важні потреби державного орґанїзму. Квестия язикова і уряднича вимагає скорого полагодженя. То конечне і невідложне для уздоровленя цїлого публичного житя, а особливо парляментарного і тим самим для розвою цїлої держави. Остаточне і тревале управильненє сеї квестиї є можливе тільки враз з реорґанїзациєю адмінїстрациї на підставі подїлу на округи. В тій справі ідуть вступні роботи, що незабаром будуть покінчені.

Дальше подає до відомости палати, що вступні працї дотично обезпеченя на старість і в разї нездібности до працї вже значно поступили і є надія, що то обезпеченє на старість управильнить працю нашої вишколеної і роботящої робітничої кляси і здержить еміґрацию.

Однак рівночасно з працею социяльно політичною мусимо сильно і пляново попирати продукцию.

Для переведеня сеї обширної, бодай на 10 лїт вистарчаючої проґрами треба, як конечного услівя, управильнити і сконсолїдувати відносини. Як не станемо вести полїтики на далеку мету, то в р. 1917 мусимо опинити ся без оборони і опори.

Вкінци просить бесїдник палату о поміч в осягненю цїлий, що визначив їх в своїй бесїдї.

Бесїду бар. Бека кілька разів переривано гучними оплесками.

На вчерашнім засїданю палати послів пп. Прімавезі і Мойса предложили внесенє о управильненє плат в фабриках тютюну, а др. Евг. Левицкий внесенє о зміну способу вибору делеґаций. Палата приступила відтак до дальшої дискусиї над буджетовою провізориєю. П. Држіна обговорював ческо-нїмецкі справи; п. Адлер, социялїст, полемізував з бесїдою п. Президента мінїстрів що-до нетиканя внутрішних справ Угорщини; п. Колеса обговорював справу рускoго шкільництва в Галичинї; п. Ґломбіньский відпирав деякі закиди попередного бесїдника і обговорював економічну проґраму теперішного правительства та вкінци заявив ся за буджетовою провізориєю. По промові ще п. Диаманда, Житника і Буквая замкнено дискусию і вибрано ґенеральними бесїдниками пп. Стертню „за" а п. Остапчука „против". Засїданє закрито о годинї $12^3/_4$; слїдуюче нинї рано.

Вчера відбуло ся засїданє буджетової комісиї австрийскої делеґациї. Дел. Аксман реферував буджетову провізорию і поставив внесенє на єї принятє. По мисли того внесеня провізорию принято. — Дня 20. сїчня 1908 члени австрийскої делеґациї устроять імовірно спільну прогульку до Триєсту і Полї. З Триєсту до Полї поїдуть на военнім кораблі, а заряд маринарки военної в Полї зарядить морскі маневри, аби представити делеґатам оружну силу морску Австро-Угорщини. — Однодушний вибір президентом австрийскої делеґациї др. Фухса, члена сторонництва християньско-суспільного, полягає на договорі, предложенім др. Крамаржем. Др. Крамарж предложив вчера перед засїданєм нїмецким делеґатам, аби в тім случаю, коли президия австрийскої делеґациї має припасти членови посольскої палати, був вибираний на переміну раз Нїмець а другий раз Славянин. Крім того же в тих лїтах, коли Нїмець буде президентом делеґациї, президентом войскової комісиї має бути Славянин і противно в часї президентури Славянина, президентом войскової комісиї має бути Нїмець. Предложенє то принято однодушно і вибрано президентом др. Фукса, а заступником єго др. Мадейского.

Члени угорскої делеґациї приїхали вчера до Відня аж по полудни і відбули перше засїданє о год. 8 вечером в палатї угорского мінїстерства. Позаяк ґр. Баттяні не приймив вибору на президента, вибрано президентом дел. Белю Барабаша, а єго заступником ґр. Зічіого. Спільний мінїстер скарбу др. Буріян представив предложеня спільних мінїстерств, між ними буджетову провізорию на перші три місяцї 1908 р. Предложеня відослано до комісиї. — Нинї о годинї 4 по полудни відбуде ся повне засїданє.

Ісляндиї, можна би ще значно продовжити а поминувши вже то, що без трави й сїна не може бути годівлї худоби, можна сказати, що не можна собі подумати ісляндского населеня без єго дерна.

7. Характеристика Ісляндцїв.

Не думаю — каже К. Шмідт — писати історию натуральну Ісляндцїв або розповідати про них то, що можна вичитати в лексиконах. Записую лиш то, що видавало ся менї дивне та що впадало менї в очи. Так зачинаймо зараз від поверхности:

Ісляндцї не мають народної ноші так, як приміром жителї островів Фариер, до котрих они фізично дуже подібні, лиш убирають ся зовсім так як всї инші Европейцї на півночи; лиш черевики роблять виїмку: то суть зовсїм легкі і тонкі виступцї (очевидно на лїго) з баранячої шкіри або із кожі морских псів. Всяку материю на одїж виробляють Ісляндцї самі з овечої вовни, а хто може, не стратить на тім нїчого, коли дасть собі в Рейкявіку зробити таке одїнє. У жінок переважає в одїню чорна краска а будденне одїнє Ісляндок таке саме як і деинде в Европі. Лиш в сьвята появляє ся але вже щораз рідше народна ноша: оксамітні суконї зі срібними вишивками на чорнім ковнїри, на рукавах та на обшивках; на голові носять високий чіпець придержуваний срібним або позолочуваним обручиком. Наконець треба ще згадати й про плащ підбитий футром, який носять в сьвято богаті Ісляндки та про такі окраси філїґранової роботи, як ґузики, поюси, пряжки і брошї. Мимоходом треба ще сказати, що Ісляндки загально взявши, зовсїм не належать до представительок красного пола.

Ісляндцї не мають родових назв, назвиск або порекла, лиш держать ся подібно як Росия, старосьвітского, скасованого вже давно в цїлій Европі крім Росиї звичаю, що син називає ся по імени батька, отже: Іван Іванович. Коли якийсь Ісляндець називає ся н. пр. Торстайн Арнесзон, то єго син називає ся Оляйфр Торстайнсзон (син Торстайна); єго сестра називає ся може Торфгільдур Арнесдиттір (донька Арнеса) а єго донька називає н. пр. Аста Торстайнсдиттір (донька Торстайна) (зовсїм як у Росиї — Марія Івановна). Віддана жінка не прибирає назвиска по своїм чоловіци, лиш задержує своє дївоче імя а додає собі лиш титул „гусфру" (ґаздиня). В послїдних роках зачали деякі ісляндскі родини присвоювати собі европейский звичай та поприбирали собі прізвища або від своїх хуторів або уживані послїдний раз імена по батьках поприбирали за родові. В сїм случаю вже й жінка прибирає назвиско чоловіка. Що до імен дїтий, то Ісляндець може їх називати як собі хоче, — свобода, яка єсть в Анґлиї і в Америцї. Лиш Нїмцї і Французи та й ті народи, що перейняли від них культуру та навикли до уніформів, добирають імена, котрі би нагадували когось в родинї або якихсь визначних людий.

На Ісляндиї єсть відділ анґлїйскої „армії спасения", котра проповідує тверезість. Що то значить, то знає кождий. Де лиш проповідують тверезість, там очевидно мусить бути богато пияниць. Ісляндске правительство робить все можливе, щоби пияньство викорінити. В Рейкявік єсть лиш два шинки а в цїлій Ісляндиї не більше як шість. Отже Ісляндець не богато має нагоди до пияньства. За то купує він собі свій запас горівки у купця і пе дома, коли схоче. Люди, що вертають з гостини за селї до міста, бувають иноді так пяні, що не упили би ся лїпше й в шинку. Длятого правительство, щоби пияньство не розширяло ся ще більше, не позваляє отвирати шинків та накладає великий податок на алькогольні напитки продавані гуртом. Бровари та горальнї на Ісляндиї заказані — заказ хиба на то, щоби забрабляли на нїм даньскі пивовари та горальники, котрі вивозять свої напитки на Ісляндию.

Що до їди то Ісляндцї не мають пори, коли би їли і родина не збирає ся коло стола. То було би навіть і трудно, бо анї в кухни анї в бадстофї нема звичайно стола. Кождий їсть, коли хоче: іде до кухнї, набирає собі страви не на миску але в ґарчик з покришкою, сїдає собі на постіль і їсть з ґарчика роговою ложкою. Тоті ґарчики і рогові ложки подібно як і боки ліжок, маґльовницї, скринї і т. п. бувають украшені всїлякими різьбами — робота, яка виконує ся зимовою порою. Наконець треба ще зазначити, що характеристикою Ісляндця взагалї єсть — лїнь; він робить лиш коли мусить, або коли обставини пруть єго до того.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 21-го грудня 1907.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Мінїстер справедливости переніс секретарів судових: Казим. Франковского з Мостиск до Перемишля а Волод. Федака з Янова до Бережан; іменував секретарями ад'юнктів: дра Ад. Несьоловского в Дрогобича для Янова, дра Огмара Лінка з Перемишля для Мостиск; переніс ад'юнктів: Ант. Щепаньского з Болшівцїв до Козови, Йос. Мешковского з Гусятина до Чорткова, Ів. Констангиновича з Динова до Буківска, Павла Лянґа з Копичинець до Борщева, Ізид. Лянда з Калуша до Долини, Ром. Дунина з Косова до Заболотова, Т. Карачевского з Турки до Старого Самбора, Ал. Тимкевича з Грималова до Жовкви, Войт. Трамплера з Тлустого до Журавна, М. Маркевича з Боринї до Добромиля, Ант. Рачиньского з Любачева до Виняяк, В. Августиновича з Бучача до Монастириск, Чеслава Губля з Городенки до Борщева, Евг. Мироновича з Борщева до Турки, Із. Копцїньского з Буківска до Дрогобича, Ник. Фірманюка з Борщева до Бучача, Ст. Старжевского з Порохника до Ярослава, А. Тимякова із Зборова до Калуша, М. Терлецкого з Турки до Дрогобича, Е. Козловского з Городенки до Любачева, П. Рондяка з Яблонова до Косова, Едм. Росляковского з Мельницї до Сколя, Норб. Гута з Ходорова до Глинян, Ст. Шаманьского з Кут до Жидачева, Ів. Калустиньского з Борщева до Ходорова.

— **Процес ізза капітуляциї Порт Артура** викрив цїкаві дати. Зізнаня переслуханих сьвідків виказали інтересний образ военної сили і запасів провянту, якими розпоряджала кріпость в день капітуляциї 31 грудня 1904 р. Ґарнізон складав ся того дня із стрільцїв, артилєристів, піонірів і иншого сухопутного войска, а між тими було: 6281 недужих 3645 войскових не належачих до фронту і 22.434 фронтового войска. На позициях і в резерві знаходило ся 12.180 мужа, а

між тими 2008 моряків. Після зізнань ґен. Смірнова мала кріпость муки на 40, каші на 22, сухарів на 15 днів, а чаю і соли на кілька місяців, консервів на 3 місяці, а цукру на пів місяця. Після зізнань команданта кріпости Доствolова видано Японцям: 6957 пудів (пуд 40 фунтів) пшеничної муки, 31.050 пудів каші, 4458 пудів рижу, 981 пудів цукру, 3016 пудів всілякої огородовини, 16.300 пудів соли, 1767 пудів мясних консерв, 25.116 пудів фасолї і 68 пудів вівса. Управа порту віддала Японцям: 16.500 пудів житної муки, 16 пудів соленого мяса, 115 пудів масла, 15.986 пудів житних сухарів, 31.312 пудів пшеничних сухарів, 2811 пудів цукру, 2890 пудів соли, 598 ведер оцту, 400 пудів чаю і 10.000 пудів пшеничної муки.

Цивільне населене Порт Артура було після зізнань полковника Вершініна заосмотрене провіянтом аж до марта 1905. Кріпостна артилерия складала ся в дни капітуляциї з 312 пушок, 31.845 стрілен і 1,255.935 набоїв. Всїх пушок після обчислення ґенерала Бялого було в Порт Артурі 2951. Крім того мала кріпость звиш 130 стрілен 10-цалевого калїбру, 900 ґранатів, 1400 шрапнелїв, 270 стрілен 9 цалевого калїбру, 990 бомб і 970 кріпостних шрапнелїв. Для лекших пушок було: 1400 ґранатів, 4000 шрапнелїв і 400 картачів, 360 бомб моздірових 200 бомб до польних моздірів. Для побережних пушок знаходив ся слїдуючий запас муниції: 4000 ґранатів, 4000 шрапнелїв і 500 картачів. Для польних пушок було 2000 картачів, для корабельних пушок по 200 ґранатів на кожду пушку, а крім того більше число панцирних ґранатів.

Інтересна подія стала ся підчас зізнань колишнього головного команданта ґен. Куропаткіна в справі опорожненя позиций під Кінчу. Коли Куропаткін назвав то опорожнене неоправданим, підняв ся ґен. Штесель зі свого місця і відозвав ся до Куропаткіна: „Преці ви самі завізвали мене телеґрамою з 14. мая 1904 старати ся о вчасне опорожнене позиций, щоби неприятелеви не дістала ся в руки ніяка добича!“ На то відповів Куропаткін: „Від вчасного опорожненя позиций аж до віддачі позиций без борби то ще величезний крок“. — На найблизшім засїданю будуть слухати як сьвідка публїциста Ношіна, котрий написав книжку: „Правда об Порт Артурі“ і викрив там цїлу історию капітуляциї.

— Дрібні вісти. В Станиславові ухвалено голосувати на п. Теодора Чорненького, емер. комісаря скарбового яко члена комісиї оцїночної для виміру податку особисто-доходового на станиславівский повіт і на о. Михайла Бровка, пароха в Крехівцях яко на его заступника. — В копальни Деркмайн в Америці настав оногди страшний вибух, котрий було чути на кілька миль довкола а із закопу бухнули відтак дим і огонь. В закопі засипало 500 робітників, з котрих около 300 погибло. — 300.000 жидів, давних еміґрантів російских, вертає назад з Америки, не могучи там знайти роботи. — На жадане суду повітового арештовано у Львові концїпієнта адвокатского дра Р. під закидом злочину обманьства через намову сьвідків до фальшивого зізнаня. Арештованого відставлено до Золочева. — Делятиньский бурмістр Еразм Верніцкий спроневіривши около 40.000 корон, щез без слїду, хоч — як ми то свого часу доносили — в полишенім листі з 9 с. м. написав, що їде до Станиславова ставити ся там добровільно перед судом. Верніцкий був аґентом краківского тозариства обезпеченя а доходи его обчисляють на річних 7000 кор. Гра в карти зробила з него злодія. — В Кутах не вислїджені доси злодії обікрали підручну касу тамошного суду повітового, забравши з неї готівкою і марками 400 кор. — П. Ц. Феллерова вертаючи з Фільгармонії, згубила в дорожці золотий годинник з коротким ланцушком і трома причіпками. — Пропала без слїду Ктерина Комарек, лїт 50, середного росту, убрана по сільски і Юліян Айґнер, ученик VII. кляси, лїт 19.

— Нещаслива пригода. На стациї зелїзничій в Городку збирав вчера по полудни куснї розсипаного на шляху вугля 13-лїтний син машиніста зелїзничого, Йосиф Маховский і внаслїдок неосторожности дістав ся під колеса машини, що пересувала вози. Після иншої версиї машина пігхнула віз а той перевернув хлопця і переїхав ему через ногу уриваючи еї зовсім. Бідну дитину привезено до Львова, де еї стация ратункова відставила до шпиталю. Хлопчина помер однак в страшних муках, заким ще можна було приступити до операциї.

— Церковний злодій. Передтамтої недїлї т. є. дня 8 с. м. висів на стациї зелїзничій „Кульпарків“ якийсь досить порядно удягнений, низький, чорнявий панок, котрий ніс в плахтї укритих кілька лїтрів самих мідяних гроший а в папери мав завинену більшу скількість банкнотів. Панок той представив ся низшій службі зелїзничій за огородника із Замарстинова, Котовича і казав, що їде на виплату до Бібрки, та зачав честувати своїх нових знакомих. Підчас забави присів ся також огородник з кульпарківского заведення та розпочав розмову о огородництві. Вандрівний огородник зрадив ся однак зараз, що не знає ся зовсїм на огородництві і длятого звернув розмову на що иншого: розповідав богато о своїх подорожах по Европі, говорив по італїйньски і по французски і забава вела ся щораз веселїйше. В кілька годин пізнїйше, коли товариші забави були вже досить запоморочені, огородник завізвав телефонічно фіакра зі Львова а попращавшись опісля з товаришами, поїхав дійстно до міста. На другий день товариші забави зачали підозрівати свого фундатора та здогадували ся, що він злодій. Дали отже о цїлій тій подїї знати полїциї, котра маючи опис „огородника“ почала за ним слїдити. В середу удало ся остаточно его вислїдити і показало ся, що то небезпечний пташок, караний вже кілька разів злодій, котрий допускав ся крадежий в ріжних церквах і костелах в Галичинї. Він називає ся Петро Подеречний. При ревізиї знайдено при нїм срібний подвійно критий годинник „Омеґа“ з грубим срібним ланцушком, коралї і рожанець. Гроші, котрі віз з собою, походять з крадежий по церквах і костелах вздовж лїнїї Чернївці-Станиславів Ходорів-Бібрка-Львів. Подеречного відставлено вчера до арешту суду карного.

Господарство, промисл і торговля.

— Цїна збіжа у Львові дня 20 грудня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові: — Пшениця 13·10 до 13·30; жито 12·20 до 12·40; овес 7·— до 7·20; ячмінь пашний 7·60 до 7·80 ячмінь броварний 8·40 до 9·—; ріпак —·— до —·—; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 10·50 до 11·50; вика 7·— до 7·40; бобик 7·— до 7·20; гречка —·— до —·—; кукурудза нова 8·40 до 8·60; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 60·— до 70·—; конюшина біла 35·— до 45·—; конюшина шведска 75·— до 85·—; тимотка 32·— до 38·—.

Телеґрами.

Відень 21 грудня. Підчас принятя Делеґаций виголосив президент Фукс промову до Монарха і згадав передовсїм о подужаню Цїсаря, котрого цїлий сьвіт почитає яко защитника мира і права, яко взорець справедливости. Відтак піднїс конечність дальшого удержаня мира, згадав о угоді з Угорщиною, вказав на конечність удержаня збройної сили, завірив корпус офіцирский о прихильности Делеґаций для поліпшеня условий биту офіцирів і закінчив трикратним окликом в честь Цїсаря.

Цїсар подякувавши за висказані чувства радости з нагоди его подужаня, заявив, що від часу послїдної сесиї делеґаций заграничні відносини монархії позістали всюди дуже успішні. Поодинокі противности в межинародній ситуациї стали лагіднїйші і тревають дальше. Змаганя всїх держав стремлять до дальшого успокоєня і удержаня загального мира. Обстаючи при випробованих основах вашої полїтики будемо старати ся забезпечити мир і на дальше а тим самим і розвій добробиту народів монархії.

Відень 21 грудня. З нагоди принятя делеґаций в Бурґу, Цїсар нинї перший раз по своїй хоробі приїхав з Шенбруна до Бурґу. Улиці були удекоровані. Товариства ветеранів, сторожа огнева, служба трамваєва з музикою і численні инші товариства творили шпалїр. Цїсар їхав отвертим повозом витаний тисячною товпою публики грімкими окликами. Перед в'їздом до Бурґу дожидала Цїсаря рада міста з бурмістром попереду, котрий виголосив промову. Цїсар відповів короткими словами, дякуючи за сердечне принятє і за прояви любови зі сторони Віденцїв.

Відень 21 грудня. Член палати панів, президент трибуналу адміністрацийного ґр. Фридрих Шенборн, помер.

Петербург 21 грудня. Російске посольство в Теґерані відповіло на меморияи парляменту, що Росия не буде зовсїм мішати ся до внутрішних справ Перзиї і що заступники Росиї і Анґлиї будуть згідно дїлати для успокоєня населеня.

Теґеран 21 грудня. Утворив ся новий кабінет, на его чолї станув яко президент і міністер скарбу Нізам-ес-Салтанех. — Парлямент збирає ся нинї знов на засїдане.

Палєрмо 21 грудня. Пороховня, в котрій вчера настав вибух, знищена зовсїм. Зпід розвалин видобуто 43 трупів і 100 ранених.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недоцяда. (Телефона ч. 527).